

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ ปัจจัยสนับสนุน ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (descriptive research) มีวัตถุประสงค์ 2 ประการคือ

1. ศึกษาระดับของปัจจัยสนับสนุน ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร

2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ ปัจจัยสนับสนุน ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานมาไม่ต่ำกว่า 1 ปี มีหน้าที่ให้การพยาบาลแก่ผู้ป่วยในหอผู้ป่วยสามัญหรือหอผู้ป่วยพิเศษ แผนกสูติรีเวชกรรม ศัลยกรรม อายุรกรรม และกุมารเวชกรรม ในโรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร สังกัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัย และ กรุงเทพมหานคร ที่มีขนาดมากกว่า 500 เตียง จำนวนทั้งหมด 8 โรงพยาบาล มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 2,898 คน ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นพยาบาลประจำการในโรงพยาบาลสังกัดละ 1 โรงพยาบาล คือ โรงพยาบาลราชวิถี โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า โรงพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลรามธิบดี และวชิรพยาบาล จำนวนทั้งสิ้น 352 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองโดยอาศัยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 5 ชุด มีการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากการพิจารณาและตัดสินของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 ท่าน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยถือเกณฑ์ความเห็นสอดคล้อง และการยอมรับของผู้ทรงคุณวุฒิร้อยละ 80 ได้แบบสอบถาม ดังนี้

- ชุดที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป จำนวน 6 ข้อ แบ่งออกเป็น 2 ตอน
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 4 ข้อ
 - ตอนที่ 2 ประสพการณ์ จำนวน 2 ข้อ
- ชุดที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุน จำนวน 18 ข้อ
- ชุดที่ 3 แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล จำนวน 20 ข้อ
- ชุดที่ 4 แบบวัดทัศนคติเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล จำนวน 25 ข้อ
- ชุดที่ 5 แบบสอบถามการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล จำนวน 38 ข้อ

จากนั้นนำไปทดลองใช้กับพยาบาลประจำการ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับประชากรจริง จำนวน 30 คน เพื่อทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือ ได้ค่าความเที่ยงของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยชุดที่ 2 ถึงชุดที่ 5 เรียงตามลำดับ ดังนี้ 91 .23 69 และ 83

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้สุ่มไว้แล้ว จากแหล่งที่ได้กำหนดไว้ตามจำนวนที่ต้องการได้แบบสอบถามกลับคืนมา 345 ชุด ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 340 ชุด คือเป็นร้อยละ 96.59 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 352 ชุด

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS / PC⁺ (Statistical Package for the Social Science / Personal Computer) โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการหาสัมประสิทธิ์การถดถอย แล้วทดสอบด้วยไคสแควร์ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

สมมติฐานของการวิจัยมี 4 ข้อ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติกรพยาบาลด้านการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร
2. บัณฑิตชั้นต้น มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติกรพยาบาลด้านการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร
3. ความรู้ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติกรพยาบาลด้านการป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพ มหานคร
4. ทักษะคดี มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติกรพยาบาลด้านการป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพ มหานคร

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของบัณฑิตชั้นต้น ความรู้ ทักษะคดี และการปฏิบัติกรพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล พบว่า
 - 1.1 บัณฑิตชั้นต้น พบว่า บัณฑิตชั้นต้นที่พยาบาลประจำการได้รับโดย รวมอยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.55 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.59 และเมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีอุปกรณ์สนับสนุนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานและสภาพแวดล้อม ทางกายภาพของหอผู้ป่วยอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.81 และ 3.53 ตามลำดับ ส่วน ด้านการมีคู่มือในการปฏิบัติงาน การมีคณะกรรมการและนโยบาย การจัดอบรมให้ความรู้ อยู่ ในระดับปานกลาง โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.40 3.21 และ 2.81 ตามลำดับ
 - 1.2 ความรู้ พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อใน โรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 12.99 หรือร้อยละ 64.5 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.55

1.3 ทักษะ ทักษะ พบว่า พยาบาลประจำการมีทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยมีค่าเฉลี่ย 4.19 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.31 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การป้องกันการให้สารน้ำ ทางหลอดเลือด โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.60 และรองลงมาคือ การให้ความสำคัญต่องานด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล การทำลายเชื้อและการทำให้ปราศจากเชื้อ การล้างมือ ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ การมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 3.46 จัดอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 การปฏิบัติการพยาบาลฯ พบว่า พยาบาลประจำการมีการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล อยู่ในระดับสูง โดยมีค่าเฉลี่ย 4.11 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.36 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดการเกี่ยวกับขยะ โดยมีคะแนนเฉลี่ย 4.70 รองลงมาคือ การป้องกันการติดเชื้อของแผลผ่าตัดและการทำแผล การป้องกันการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ การใช้เชื้อคลุม ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 จัดอยู่ในระดับปานกลาง

2. ความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ ปัจจัยสนับสนุน ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ โรงพยาบาลของรัฐ เขตกรุงเทพมหานคร ได้ข้อค้นพบดังนี้

2.1 ประสบการณ์

2.1.1 ประสบการณ์การปฏิบัติงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ ($X^2 = 0.26$, $p = 0.88$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

2.1.2 การได้รับการฝึกอบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ ($X^2 = 2.19$, $p = 0.14$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1

2.2 ปัจจัยสนับสนุน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ ($r = 0.3300$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2

2.3 ความรู้ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติกรพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ ($r = .1025$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3

2.4 ทักษะคนคิด มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติกรพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ ($r = .5380$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการวิจัย ผู้วิจัยจะนำเสนอ ดังนี้

1. การศึกษาระดับของปัจจัยสนับสนุน ความรู้ ทักษะคนคิด และการปฏิบัติกรพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ ระดับปัจจัยสนับสนุนด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ที่พยาบาลประจำการได้รับโดยรวมอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารการพยาบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของงานด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล จึงส่งผลให้มีการจัดหาสิ่งเอื้ออำนวยเพื่อให้พยาบาลประจำการปฏิบัติกรพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล สิ่งเอื้ออำนวยหรือปัจจัยสนับสนุนเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านนั้น จะเห็นได้ว่าด้านการมีอุปกรณ์สนับสนุนต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานและการมีสภาพแวดล้อมทางกายภาพของหอผู้ป่วยที่เหมาะสม อยู่ในระดับสูง ส่วนด้านการมีคู่มือในการปฏิบัติงาน การมีคณะกรรมการและนโยบาย ตลอดจนการจัดอบรมให้ความรู้ อยู่ในระดับ ปานกลาง ทั้งนี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุภัญญา พรหมปัญญา (2537) ที่พบว่าพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลน่าน มีความเห็นว่าคุณบริหารโรงพยาบาลให้การสนับสนุนต่อการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อแบบครบวงจร อยู่ในระดับดี และพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลน่าน มีความต้องการให้โรงพยาบาลจัดโครงการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมากที่สุด และต้องการให้มีการติดตามประเมินผลเป็นระยะ ๆ

ระดับความรู้ด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการโดยรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ จะเห็นได้ว่า มีเพียงความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการล้างมือและการใช้อุปกรณ์ป้องกัน ที่อยู่ในระดับสูง และที่สำคัญพยาบาลประจำการยังมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องความหมาย ระบาดวิทยา กลไก

การแพร่เชื้อ การป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล การป้องกันการติดเชื้อของแผลผ่าตัดและการทำแผล การจัดหอผู้ป่วยและการทำความสะอาดหอผู้ป่วย การแยกผู้ป่วย และการระมัดระวังไม่ให้เชื้อแพร่กระจาย ตลอดจนการป้องกันการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ อยู่ในระดับต่ำ ซึ่งเป็นสิ่งที่ควรได้รับการแก้ไขปรับปรุงเป็นอย่างยิ่งและเร่งด่วน เพราะพยาบาลประจำการอาจจะมีการปฏิบัติการพยาบาลที่ไม่ถูกต้องและเหมาะสมตามมา ถ้าหากปราศจากการให้ความรู้ที่ถูกต้อง และชัดเจน ดังคำกล่าวของ ธวัชชัย ชัยจิรฉายากุล (2527 : 39) ที่ว่า ความรู้เป็นลักษณะที่มีความสำคัญที่สุดที่จะทำให้เกิดผลในด้านทัศนคติและการปฏิบัติ การศึกษาระดับความรู้ด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลในครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรทิพย์ ชนะภัย (2536) ที่พบว่าระดับของความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการติดเชื้อในการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาล ในโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

ระดับทัศนคติด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการโดยรวม อยู่ในระดับดี แสดงให้เห็นว่า พยาบาลประจำการได้ให้ความสำคัญกับงานด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อพยาบาลประจำการจะปฏิบัติการพยาบาลใด ๆ ให้กับผู้รับบริการหรือผู้ป่วย มักจะคำนึงถึงคุณภาพบริการที่ให้เป็นสำคัญ ซึ่งการควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลจะเป็นดัชนีชี้วัดคุณภาพของการรักษาพยาบาลได้ดียิ่งประการหนึ่ง การศึกษาระดับทัศนคติด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลในครั้งนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุกัญญา พรหมปัญญา (2537) ที่พบว่า ระดับของทัศนคติเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล ของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลนาน ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดี และทัศนคติที่ดีนั้น เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการปฏิบัติ สามารถช่วยโน้มน้าวจิตใจ ให้บุคคลปฏิบัติเนื่องจากความชอบหรือความพอใจ (สุชาติ โสมประยูร, 2514 : 39 ; กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ, 2524 : 230-240)

เมื่อพิจารณาทัศนคติเป็นรายด้านนั้น จะเห็นว่ามีทัศนคติด้านการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเป็นเนื่องจากพยาบาลประจำการนั้นเห็นว่าการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลเป็นหน้าที่ที่มากมายซึ่งเป็นภาระของพยาบาลประจำการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกาญจนา เต็มศิริพันธุ์ (2539) พบว่า พยาบาลประจำการ โรงพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี ในหอผู้ป่วยที่มี ประสิทธิภาพการเฝ้าระวังอยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุง มีทัศนคติ

อยู่ในเกณฑ์พอใช้ และพยาบาลประจำการเหล่านี้ยังเห็นด้วยอีกว่า การรวบรวมข้อมูลการเฝ้าระวังโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลควรเป็นหน้าที่ของพยาบาลควบคุมโรคติดเชื้อโดยตรง

ระดับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการโดยรวม อยู่ในระดับสูง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พงศ์ลดา รักษาจันทร์ (2539) ที่พบว่า บทบาทของพยาบาลวิชาชีพด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป เขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับบ่อยครั้ง เมื่อพิจารณาระดับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลเป็นรายด้านนั้น ส่วนใหญ่อยู่ในระดับสูง นอกจากด้านการจัดหอผู้ป่วย และการทำความสะอาดหอผู้ป่วย การใช้เสื้อคลุม อยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากพยาบาลประจำการเป็นผู้ที่ทำงานสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ป่วยมากที่สุด จึงมีการปฏิบัติการพยาบาลด้านที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยโดยตรงได้ในระดับสูงกว่า เช่น การแยกห้องและของมีคมซึ่งใช้ในการฉีดยาอยู่เสมอ การป้องกันการติดเชื้อของแผลผ่าตัดและการทำแผล การป้องกันการติดเชื้อในระบบทางเดินปัสสาวะ การป้องกันการติดเชื้อทางระบบหายใจ ตลอดจนการใช้ถุงมือและการล้างมือ เป็นต้น พยาบาลประจำการอาจจะละเลยด้านการจัดหอผู้ป่วยและการทำความสะอาดหอผู้ป่วย ซึ่งได้มอบหมายให้ผู้อื่นทำแทนหรืออาจจะมีหลักปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง เช่น มีการตกแต่งหอผู้ป่วยด้วยรูปภาพหรือดอกไม้อยู่เสมอ (โรงพยาบาลรามาริบัติ คณะแพทยศาสตร์ คณะกรรมการควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล, 2537) ส่วนด้านการใช้เสื้อคลุมนั้น แผนกที่พยาบาลประจำการปฏิบัติงานอาจจะมีอุปกรณ์ป้องกันในเรื่องของเสื้อคลุมไม่เพียงพอ ในการวิจัยครั้งนี้พบว่า การมีเสื้อคลุมกันเปื้อนให้ใช้อย่างเพียงพออยู่ในระดับปานกลาง หรืออีกประการหนึ่งก็คือ พยาบาลประจำการอาจจะไม่คาดคิดว่าจะมีการกระเด็นของเลือดหรือสารคัดหลั่งของผู้ป่วย จึงปฏิบัติงานโดยขาดการป้องกันจนเกิดเป็นความเคยชิน

การปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ยังมีข้อสังเกตเกี่ยวกับด้านการล้างมือ ซึ่งถือว่าเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพสูงสุด มีค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และทำได้สะดวกที่สุด กล่าวคือ พยาบาลประจำการมีการปฏิบัติการพยาบาลด้านการล้างมือโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง แต่พบว่า ค่าเฉลี่ยของการล้างมือหลังการปฏิบัติการพยาบาลสูงกว่าค่าเฉลี่ยของการล้างมือก่อนการปฏิบัติการพยาบาล การล้างมือเมื่อมือเปื้อนตามปกติและการล้างมือก่อนสวมถุงมือ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พิมพรรณ ภูประวะโรทัย (2537) และ Picheansathian (1993) ที่พบว่า พยาบาลมีการล้างมือ

ภายหลังทำกิจกรรมกับผู้ป่วยมากกว่าก่อนทำกิจกรรม และก่อนที่จะสวมถุงมือ สิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นสำคัญที่ควรทำการแก้ไขปรับปรุงอย่างยิ่งและเร่งด่วน เนื่องจากอาจจะเป็นการนำเชื้อโรคสู่ผู้ป่วยได้

จากการศึกษาระดับของปัจจัยสนับสนุน ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ การพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ ยังมีข้อสังเกตอีกว่า ระดับความรู้ด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ อยู่ในระดับปานกลาง แต่ระดับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากเหตุผล 2 ประการ คือ ประการแรก การที่พยาบาลประจำการจะปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลนั้น มิได้ขึ้นอยู่กับความรู้เพียงอย่างเดียว อาจจะมีปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องร่วมด้วย ดังที่ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 8) ได้กล่าวว่า การปฏิบัติของบุคคลนั้นอาจจะมีปัจจัยอีกหลายอย่างนอกจากความรู้ ปัจจัยเหล่านั้น ได้แก่ ทักษะนิสัย ค่านิยม และผลที่คาดว่าจะได้รับจากการปฏิบัติในสิ่งนั้น ๆ แล้ว ประการที่สองแบบทดสอบความรู้ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีค่าความเที่ยงต่ำ ซึ่งเป็นผลมาจากจำนวนข้อในแบบทดสอบน้อยเกินไป (ประคอง กรรณสูตร, 2538 : 58) ทำให้ไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการจะวัดถึงระดับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล และอาจจะเป็นการวัดที่ไม่ครอบคลุมถึงระดับพฤติกรรมการนำไปใช้ จึงส่งผลให้ระดับความรู้ของพยาบาลประจำการที่วัดได้จากการวิจัยครั้งนี้อยู่ในระดับปานกลาง

2. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ ปัจจัยสนับสนุน ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ ได้ข้อค้นดังนี้

2.1 ประสบการณ์

2.1.1 ประสบการณ์การปฏิบัติงาน

จากผลการวิจัยที่พบว่า ประสบการณ์การปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ($X^2 = 0.26$, $p = 0.88$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพยาบาลประจำการที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานมาก มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานเป็นเวลานาน อาจทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ละเลย และหย่อนต่อการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล จึงทำให้พยาบาลประจำการที่มีประสบการณ์น้อยหรือ

มากก็ตามมีการปฏิบัติการพยาบาลด้านนี้ไม่แตกต่างกัน หรือประสพการณ์การปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์กับการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุกัญญา พรหมปัญญา (2537) ที่พบว่า ประสพการณ์การดูแลผู้ติดเชื้อเอชไอวีของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลนาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาล ($p > .05$)

2.1.2 การได้รับการฝึกอบรม

จากผลการวิจัยที่พบว่า การได้รับการฝึกอบรม ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ($X^2 = 2.19, p = 0.14$) ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากพยาบาลประจำการที่ผ่านการฝึกอบรมเหลือร่องรอยความจำจากการอบรมที่ผ่านมานานแล้วเพียงเล็กน้อย ไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการปฏิบัติการพยาบาลฯ ได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่องตามหลักวิชาการ และอีกประการหนึ่งก็คือพยาบาลประจำการอาจจะได้รับการฝึกอบรมที่มีเนื้อหาไม่ตรงกับความเป็นและความต้องการ ระยะเวลาในการฝึกอบรมน้อยเกินไป ตลอดจนขาดการติดตามประเมินผล ภายหลังการฝึกอบรมว่าผู้เข้ารับการอบรมได้นำความรู้ไปปฏิบัติหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิลาวรรณ์ พิเชียรเสถียร และคณะ (2538 : 50) พบว่า การที่จะกระตุ้นและส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่พยาบาลห้องฉุกเฉินมีการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อจากการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข ควรใช้หลากหลายวิธีร่วมกันทั้งในการให้ความรู้เพิ่มขึ้น การจัดสิ่งแวดล้อมในการทำงานที่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติการกำหนดแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนและเหมาะสมกับหน่วยงาน การอบรมให้มีความชำนาญ การกำหนดเป็นนโยบายของโรงพยาบาล และการติดตามประเมินการปฏิบัติของบุคลากรแล้วให้ข้อมูลย้อนกลับและยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชูติมา ฉัตรรุ่ง (2540 : 60) ที่พบว่า การฝึกอบรมไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลในการป้องกันและควบคุมการติดเชื้อของพยาบาลในโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดอ่างทอง เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ ชลดา เจริญลาภ (2540 : 73) ที่พบว่า พยาบาลในจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่เคยหรือไม่เคยได้รับการฝึกอบรม มีพฤติกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลไม่แตกต่างกัน

โดยทั่วไปจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมเพื่อทำให้นักคนมีความรู้ ทักษะ และสามารถแสดงพฤติกรรมการปฏิบัติที่ดีขึ้น อุทัย หิรัญโต (2523 : 19) ได้กล่าวไว้ว่า การฝึกอบรมถือว่าเป็นการพัฒนาความรู้ ความสามารถของบุคคล ช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานได้เข้าใจชัดเจนถึงบทบาทของตนเองและงานต่าง ๆ และเป็นการสอนให้นักคนเรียนรู้ เข้าใจหลัก

การ วิธีปฏิบัติงานที่ถูกต้องเหมาะสม และเกิดทัศนคติที่ดีต่องาน ดังนั้นผู้บริหารการพยาบาล ควรจะต้องตระหนักถึงการจัดการอบรม ซึ่งอาจจะต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบเนื้อหาสาระ ตลอดจนระยะเวลาในการฝึกอบรม และให้ความสำคัญต่อการติดตามประเมินผลภายหลัง การอบรมว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีการปฏิบัติที่ดีขึ้น เพื่อให้การฝึกอบรมนั้นมีผลต่อ พฤติกรรมการปฏิบัติที่ดีขึ้นต่อไป

2.2 ปัจจัยสนับสนุน

จากผลการวิจัยที่พบว่า ปัจจัยสนับสนุนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ ปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ($p < 0.05$) แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยสนับสนุนนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและ ควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยที่ปัจจัยสนับสนุนที่พยาบาลประจำการได้รับในระดับที่ สูงขึ้น จะทำให้พยาบาลประจำการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อ ในโรงพยาบาลในระดับที่สูงขึ้นเช่นกัน ดังคำกล่าวของ กรองกาญจน์ สังคาศ (2536) ที่ว่า สิ่ง ที่สำคัญยิ่งอีกประการหนึ่งในการทำให้บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขเปลี่ยนแปลงคคิ และเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นไปในทางที่ถูกที่ควรคือ การสนับสนุนจากผู้บริหารต่องานควบคุม โรคติดเชื้อ เพื่อให้เกิดความเป็นปึกแผ่นในการรณรงค์ควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ซึ่ง สอดคล้องกับคำกล่าวของสมพงษ์ เกษมสิน (2526 : 207) ที่กล่าวว่า การเตรียมวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการปฏิบัติงานให้ครบถ้วน ถูกต้องตามที่ผู้ปฏิบัติต้องการ ผู้ปฏิบัติจะมีการใช้อุปกรณ์เหล่านี้ได้ถูกต้อง รวดเร็ว เหมาะสมกับเวลา และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพใน การปฏิบัติงานได้มาก ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการวิจัยของ สุกัญญา พรหมปัญญา (2537 : 83) ซึ่งพบว่า การสนับสนุนของผู้บริหารโรงพยาบาล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการ ปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล นาน และเช่นเดียวกับผลการวิจัยของ ชูติมา ฉัตรรุ่ง (2540) พบว่า สิ่งเอื้ออำนวยในการปฏิบัติ งาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติการพยาบาลในการป้องกันและควบคุมการ ติดเชื้อในโรงพยาบาลชุมชน จังหวัดอ่างทอง

2.3 ความรู้

จากผลการวิจัย พบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติ การพยาบาล ด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ($p < 0.05$) แสดงให้เห็นว่า ความรู้มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อใน โรงพยาบาลโดยที่พยาบาลประจำการมีความรู้ในระดับที่สูงขึ้นและจะทำให้พยาบาลประจำ

การปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลในระดับที่สูงขึ้น เช่นกัน การที่พยาบาลประจำการมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลนั้น การได้รับความรู้อาจจะได้รับมาจากการฝึกอบรม การสัมมนา ความรู้เดิมจากการเรียนในชั้นเรียน จากการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน หรือความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน จะทำให้พยาบาลประจำการเข้าใจในข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลที่ถูกต้องและเหมาะสม ดังคำกล่าวของ ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 39) ที่ว่า ความรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้บุคคลปฏิบัติพฤติกรรมอนามัย ดังนั้นการเสริมสร้างความรู้นั้นก็จะช่วยสร้างเสริมพฤติกรรม การปฏิบัติด้วยอาจจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อมโดยมีทัศนคติเป็นสื่อกลางทำให้เกิดการปฏิบัติตามมาได้ (Schwartz, 1975 : 30) ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพรรณ เรือรบปัญญา (2535 : 77) ที่ว่า ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติในการป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของพยาบาลวิชาชีพในการพยาบาลสูติศาสตร์และนรีเวชวิทยา โรงพยาบาลมหาราช นครเชียงใหม่ เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ สุกัญญา พรหมปัญญา (2537 : 76) พบว่า ความรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อแบบครบวงจรของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลนาน

เมื่อพิจารณาถึงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่า ความสัมพันธ์นี้อยู่ในระดับต่ำ $r = 0.1025$ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะพยาบาลประจำการมีความรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยโดยรวมร้อยละ 64.5 ซึ่งอาจจะยังไม่เพียงพอที่จะเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลให้อยู่ในระดับสูงได้ และการปฏิบัติของบุคคลนั้นยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอีกหลายอย่าง ได้แก่ ทัศนคติ นิสัย ค่านิยม และผลที่คาดว่าจะได้รับการปฏิบัติในสิ่งนั้น ๆ แล้ว (ประภาเพ็ญ สุวรรณ, 2526 : 8)

2.4 ทัศนคติ

จากผลการวิจัย พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ($p < 0.05$) แสดงให้เห็นว่า ทัศนคติมีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล โดยที่พยาบาลประจำการที่มีทัศนคติที่ดีจะทำให้พยาบาลประจำการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สุชาติ ไสมประยูร (2514 : 39) ที่ว่า สิ่งที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการปฏิบัติ คือ ทัศนคติ เพราะว่าทัศนคติที่บุคคลมีอยู่ จะสามารถช่วยโน้มน้าวจิตใจ หรือจูงใจ

จูงใจบุคคลให้ปรับเปลี่ยนและแสวงหาความรู้หรือทฤษฎีเพื่อให้เกิดการปฏิบัติได้ผลดียิ่งขึ้น และยังคงสอดคล้องกับความเชื่อของ Schwartz (1975 : 28-30) ที่ว่า ทักษะที่ดีอาจช่วยให้เกิดการปฏิบัติที่ดี อันจะส่งผลให้บุคคลมีสุขภาพดี ทั้งนี้ย่อมต้องสืบเนื่องมาจากการที่บุคคลนั้นมีความรู้ และทักษะที่ดี จะช่วยให้เกิดการนำความรู้ไปใช้ โดยทักษะจะเป็นสื่อกลางที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการปฏิบัติตามมาได้ ผลการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพรรณ เขียวปัญญา (2535 : 80) ที่ว่า ทักษะดีเกี่ยวกับโรคเอดส์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ของพยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลสุติศาสตร์ และนรีเวชวิทยา โรงพยาบาลมหาราช นครเชียงใหม่ และยังคงสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภัญญา พรหมปัญญา (2537 : 79) พบว่า ทักษะดีมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อแบบครอบจักรวาลของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลน่าน

จากข้อค้นพบดังกล่าว ผู้บริหารการพยาบาลโดยเฉพาะในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ ซึ่งมีจำนวนผู้ป่วยมารับการรักษาในโรงพยาบาลเป็นจำนวนมาก และมีการรักษาพยาบาลที่เป็นไปอย่างซับซ้อน โดยมีวิธีการรักษาแบบต่าง ๆ การใช้เครื่องมือที่มีเทคโนโลยีขั้นสูง ตลอดจนการแพร่กระจายของผู้ติดเชื้อโรคเอดส์ที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว อันเป็นเหตุก่อให้เกิดผลกระทบที่ทำให้เกิดการเพิ่มอุบัติการณ์ของโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ควรต้องตระหนักเป็นอย่างยิ่งในการหาวิธีการจัดสรรปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยให้พยาบาลประจำการปฏิบัติ การพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญสิ่งที่ทำลายของงานป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลนั้น คือ การทำให้พยาบาลประจำการได้รับหรือเพิ่มพูนความรู้ ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน และการสร้างทัศนคติที่ดี เพื่อเกิดความตระหนักที่จะร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติเพื่อควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลอย่างถูกต้องและต่อเนื่อง เป็นส่วนหนึ่งในการปฏิบัติงานประจำวัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงพยาบาลและผู้บริหารทางการพยาบาลควรสนับสนุนให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล เพื่อให้เกิดการกำหนด

นโยบายเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลอย่างชัดเจน อันจะก่อให้เกิดการปฏิบัติเป็นไปในแนวทางเดียวกัน และควรสนับสนุนให้มีอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนมีการจัดฝึกอบรมให้ความรู้เป็นระยะอย่างต่อเนื่อง มีการติดตามประเมินผลเป็นระยะ ๆ ตลอดจนการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานเพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง และในคณะกรรมการควรจะมีพยาบาลควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลเป็นที่ปรึกษา และให้คำแนะนำด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจแก่พยาบาลประจำการในการปฏิบัติกิจการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล

2. ผู้บริหารโรงพยาบาลและผู้บริหารทางการพยาบาลควรสนับสนุนการทำวิจัยเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ โดยการจัดหาเอกสารทางวิชาการ หรือจัดหาทุนวิจัยตลอดจนสนับสนุนให้พยาบาลประจำการได้เข้ารับการศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง อาจจะเป็นหลักสูตรระยะสั้นหรือระยะยาวเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล

3. พยาบาลประจำการควรสนใจที่จะพัฒนาความรู้ของตนเองเกี่ยวกับการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาลอยู่ตลอดเวลา โดยการสนใจติดตามข้อมูลข่าวสารและผลงานทางวิชาการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยสนับสนุน ความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลทั่วประเทศ และศึกษาเปรียบเทียบระหว่างพยาบาลในโรงพยาบาลศูนย์ โรงพยาบาลทั่วไป และโรงพยาบาลชุมชน สำหรับแบบทดสอบความรู้ที่จะนำไปใช้ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรสร้างให้มีจำนวนข้อเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการจะวัดถึงระดับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล และควรเป็นการวัดที่ครอบคลุมถึงระดับพฤติกรรมการณ์นำไปใช้

2. ควรทำการวิจัยเชิงคุณภาพถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล ของพยาบาลประจำการ โดยการสังเกตพฤติกรรมการณ์ปฏิบัติการพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล เช่น การล้างมือ การใช้อุปกรณ์ป้องกัน

3. ควรทำการวิจัยเชิงทดลอง โดยการหารูปแบบเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติกรพยาบาลด้านการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อในโรงพยาบาล และศึกษาเปรียบเทียบความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติกรพยาบาล ก่อนและหลังให้รูปแบบเป็นระยะ ๆ เพื่อประเมินผลการทดลอง